

509. *Jiné čtení (Nápěv 253 [507])*

Lásko, milá lásko,
kde tě lidi berú?
V zahradách nerůsteš,
v poli tě nesejú.

»Mne v poli nesejú,
já se sama rodím,
mezi mládencama
a pannama chodím.«

255. VYHRŮŽKA

510. *Ze Studénky*

Ej, pra-vim, syn-ku, pra-vim to - bě, e - sli ci je zle, na - prav so - bě, ja sem so - bě
u - mi - ni - la, a - by sem če o - pu - sci - la.

Ej, pravim, synku, pravim tobě,
esli ci je zle, naprav sobě.
Ja sem sobě uminila,
aby sem če opuscila.

Smutny budžěš, plakač budžěš,
dy mne s inšim vidžěč budžěš,
jak se budžem namluvaci
a z tebe se vysmivaci.

A jak ja budu u oltaře,
tam nam pan farař ruce svaže;
svaže nam jich z puhej lasky,
rozvaže nas Bůh něbesky.

Milovalach če z upřimnoscí,
podezřelach če v něpravoscí;
pomni, synku, pomni na to,
že če Pan Bůh stresce za to.

A jak ja půjdu do kostela,
přes tve srdečko půjdzě střela,
půjdzě střela, litovani
pro falešne milovani.

A jak půjdu od oltaře,
sviěc ty, měsíčku, jasna zaře,
jasna zaře i slunečko,
pocěš, Bože, me srdečko.

256. NEBOLEST

511. *Z Osvětíman*

Ej, si - vé vo - ly, si - vé vo - ly, co mě hla - věn - ka tu - ze bo - lí, tu - ze bo - lí.

Ej, sivé voly, sivé voly,
co mě hlavěnka [: tuze bolí! :]

že mně děvčinka vypovídá.

Ej, dyž vypoví, bude jiná,
bude děvčinka bohumilá.

Ej, bolí, bolí, pobolívá,

Ej, dyž vypoví, bude jinší,
bude děvčinka upřimnější.

257. ČÍ VINA

512. *Z Milotic*

E - šče je - dnú, e - šče je - dnú za svú mi - lú pů - jdu, co jsem si za - mi - lo - val, to mi - lo - vat bu - du.

[: Ešče jednu :] za svú milú půjdu,
co jsem si zamiloval, to milovat budu.

esi fa nedostanu, čí to bude vina?

Miloval jsem s černýma očima;

Čí by byla, leda, šohaj, tvoja,
chodíval's k nám tři leta, nepromluvil's slova.